Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8377
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

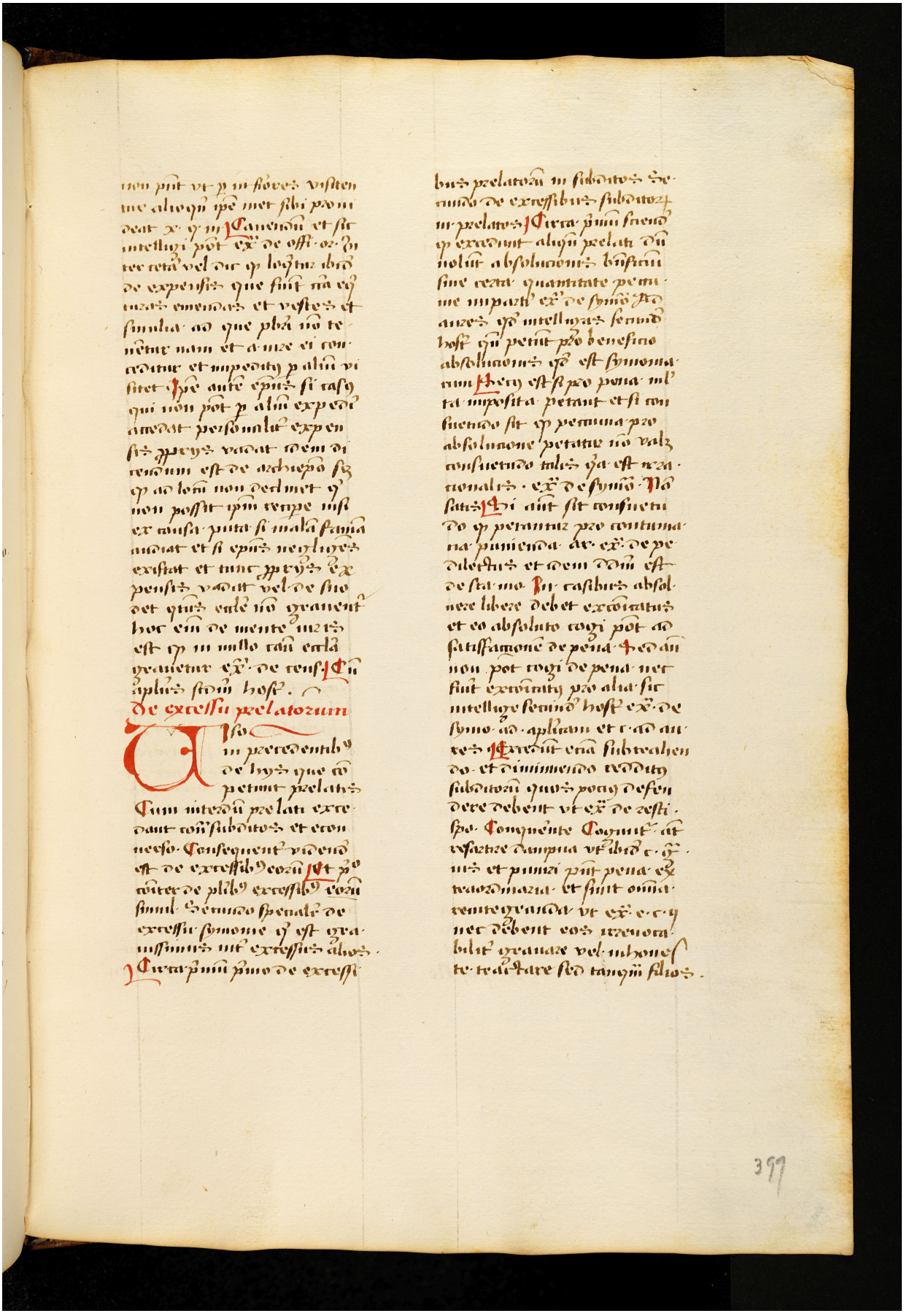

non pñt vt p ñ sibdos visitem
me aliqñ ipe met sibi pvi
deat x. q. m. ¶ Canendū et sic
intelligi pōt ex de offi ex. Si
tue retā vel dr q log̃tz ibi
de expressis que finit nā ex
tuz emendas et vestes et
similia ad que pbā nō te
nētur nam et a nīze ei ren
derent et impeditu p alīm vi
sitet. Ipe aute epūs si tasy
qui nō pōt p alīm exp edi
mendat personalr exp en
sis ppriis vadat idem di
cendum est de archiepō sz
q ad loñ non dedmet q
non possit ipm tempe misi
ex causa puta si mala fama
indiat et si epūs nerligens
existat et tunc ppriis ex
pensis vadat vel de suo
det qñs ealē nō grauent
hoc ēm de mente iuris
est q in multo ran ealā
grauentur ex de rescr. ¶ In
aplis. finis hoste.

De excessu prelatorum

Quia
in precedentib
de hys que ad
petunt prelatos
Cum interd prelati exce
dant cōs subditos et eccl
nefas. Consequenter videnā
est de excessib eoz. ¶ Et p
cōtēr de plīb excessib eoz
simul. Et primo speciale de
excessu symonie q est gra
uissimus int excessus alios.
¶ Circa p̄mū p̄mo de excessi
bus prelatoz in subditos. Se
cundo de excessibus subditoz
in prelatos. ¶ Circa p̄mum sciend
q prelatus excedit aliqñ prelati du
no tūt absolutionem baptis
sine rei quantitate pecu
nie imponi ex de symō. Ad
aliqs. q intelligas. secūd
hoste qñ petit pro benefitio
absolutionis id est symoniā
nimis. ¶ Item est sic pro pena pe
cūie imposite petant et si con
sueto sit q pecunia pro
absolutione petatur nō valz
consuetudo talis qa est irra
tionalis. ex de symō. Nō
satis. ¶ Si aūt sit consuetu
do q pecuniaz pro continua
na puniēda det ex de pe
dilectis et idem dñm est
de statuto. Sic rectores absol
vere libere debet excōicatos
et eo absoluto rogi pōt ad
satisfactionē de pena. Sed ad
non pōt rogi de pena nec
sunt excusati pro alia sic
intelligo secūd hoste ex de
symo. ad aplam et c. ad au
re. ¶ Excedit ēm subtrahen
do et diminuendo reddit
subditoz qnūs pecuniā defen
dere debent vt ex de sepul
tu. Componēte Cognit. ad
exactiōnē dampna vt ibid c. fi.
nis et primi pñt pena ex
traordinaria. et sunt omia
penitus evitanda vt ex c. c. q
nec debent eos irrationa
biliter gravare vel inhoneste
tractare sed tanq filios.

399